

Motion till riksdagen

1988/89:Sk640

av Sten Östlund och Doris Håvik (båda s)
Tullsamarbetet mellan Sverige och Norge

Sedan 1959 finns en överenskommelse mellan Sverige och Norge angående samarbete i frågor om tullkontroll och tullklarering. I lag (1959:590) om gränstullsarbete med annan stat, kk (1959:591) om gränstullsarbete med Norge och generaltullstyrelsens kungörelse (TFS 1959:255) om gränstullsamarbetet mellan Sverige och Norge finns reglerna för själva samarbetet.

Innebörden är i korthet att i en femton kilometer bred kontrollzon på ömse sidor om ländernas landgräns får svenska respektive norska tulltjänstemän på vissa villkor utöva tullkontroll och tullklarering på varandras territorium. Reglerna för den praktiska tillämpningen överenskommes mellan generaltullstyrelsen och toll- och avgiftsdirektoratet. Frågor som rör samarbetet, tas kontinuerligt upp i den s.k. gränstullsarbetsnämnden, som är ett samarbetsorgan mellan ländernas tullmyndigheter.

Kontrollzonen sträcker sig ej ut till sjöss. Det saknas därför möjlighet att på ett enkelt och praktiskt sätt samarbeta med tullkontroll och smugglingsbekämpning i vattenområdet utefter ländernas sjögränser.

Detta innebär att svenska kustbevakningsfartyg som önskar att anlöpa norskt område normalt måste söka om tillträdestillstånd senast sju dagar före anlöpet. Motsvarande gäller omvänt för norsk övervakningsmyndighet. Dessa förhållanden blir allt mer problematiska i takt med den kraftigt ökande småbåtstrafiken i området.

Sedan 1982 har ansträngningar gjorts från tullverken i Sverige och Norge för att åstadkomma en ändring så att kontrollzonen också skulle omfatta riksgränsen i havet. Våren 1986 var man långt framme i överläggningarna.

I november 1986 svarade den norske försvarsministern på en fråga från stortingsledamoten Bente Backe i positiva ordalag att man från norsk sida var beredd att medverka till en förenkling av kontrollmöjligheterna av småbåtstrafiken i Skagerack.

Ungefär vid denna tidpunkt blev det känt att den svenska kustbevakningen skulle brytas ut ur tullverket och bilda egen myndighet. Från svensk sida har sedan dess inte frågan drivits vidare, möjligen beroende på oklarheter i ansvarsfördelningen mellan tullen och den nu inrättade myndigheten kustbevakningen.

Såvitt är känt är myndigheterna på norsk sida fortsatt angelägna om ett utvidgat tullsamarbete längs sjögränsen. Kustbevakningen i sin nya skepnad som egen myndighet skall svara för tullbevakning och smugglingsbekämpning till havs. Arbetsuppgifterna är således desamma som när de tillhörde tullverket.

Det finns därför ingen anledning att inte söka en lösning på de angelägna gränstullsamarbetsfrågorna utefter sjögränsen mellan Norge och Sverige genom att förlänga kontrollzonen utefter riksgränsen till sjöss och att låta kustbevakningen vara den myndighet som praktiskt utför samarbetet från svensk sida. Underlag för detta finns hos såväl generaltullstyrelsen i Sverige som hos toll- och avgiftsdirektoratet i Norge.

Mot. 1988/89
Sk640

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att berörda svenska myndigheter får i uppdrag att uppta förhandlingarna om en överenskommelse mellan Sverige och Norge om en gemensam kontrollzon i havet utefter ländernas sjögränser.

Stockholm den 24 januari 1989

Sten Östlund (s)

Doris Håvik (s) 197